

CONSILIUL ECOMIUNAR
Inregistrat nr. 1566
Data 11.04.2018

Biroul permanent al Senatului
Bp 144 30.03.2018

ez, eg
Stylyly

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

Către Biroul Permanent al Senatului

În temeiul prevederilor art. 74 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 89 din Regulamentul Senatului, republicat, vă înaintăm spre dezbateră și adoptare propunerea legislativă - LEGE privind Parteneriatul civil.

Inițiator:

Oana-Mioara BÎZCANGĂRAL

Oana-Mioara Bîzcană

EXPUNERE DE MOTIVE

LEGEA PRIVIND PARTENERIATUL CIVIL

Descrierea situației actuale

Uniunile consensuale sau cuplurile care coabitează în afara căsătoriei prezintă, numeric, un trend ascendent în ultimii ani, atât la nivel internațional, cât și național. Conviețuirea în afara căsătoriei este o stare de fapt ce nu poate fi ignorată, fiind necesar să devină și o stare de drept. Toți cetățenii au dreptul la protecție din partea statului cu privire la viața privată, în virtutea principiului nediscriminării și al egalității, independent de starea civilă. Deși uniunea consensuală a existat dintotdeauna, a câștigat foarte mult teren în ultimul timp, fapt ce a generat apariția unor întrebări legitime, la care statele sunt chemate să răspundă: *Cum se materializează obligațiile de asistență și ajutor reciproc ce survin în cadrul oricărui cuplu? Cum se asigură statul că drepturile ce izvorăsc dintr-o uniune devin opozabile și terților? Cum sunt gestionate bunurile partenerilor și ce se întâmplă în cazul îmbolnăvirii, pierderii consimțământului, decesului unuia dintre parteneri? În ce măsură datoriile contractate de unul dintre concubini devin o obligație în solidar?* ș.a.m.d

Societatea evoluează constant, iar legiuitorul are datoria să țină pasul asigurând un cadru care să poată răspunde chestiunilor exemplificate mai sus. În acest sens, situația cu privire la noile forme de relații familiale și de cuplu este cea descrisă mai jos.

a. La nivel european

Cele mai recente date statistice la nivelul UE-28 demonstrează că au avut loc schimbări importante în ceea ce privește rata nupțialității și a divorțialității: numărul de căsătorii la 1000 de persoane s-a diminuat, în timp ce numărul de divorțuri a înregistrat creșteri. În plus, se observă un trend ascendent și în cazul nașterilor în afara căsătoriilor. Astfel, în 2014, rata acestor nașteri a fost de 42%, continuând să înregistreze creșteri până ce în 2015 numărul lor l-a depășit pe cel al nașterilor în cadrul căsătoriei. De menționat că în anul 2000 același indicator se afla la nivelul

de doar 27.3%, iar cele 15 procente adăugate până în 2014 evidențiază faptul că asistăm la noi forme de viață familială¹.

În cadrul Uniunii Europene, în virtutea principiului subsidiarității, reglementarea formelor de conviețuire nu ține de competența exclusivă a UE – fiecare stat membru este responsabil de asigurarea cadrului legal necesar protejării vieții private și familiale a cetățenilor săi. La nivelul UE, 22 de țări, prin reglementările aduse, oferă cetățenilor posibilitatea să-și oficializeze relația de cuplu fără a fi obligați la căsătorie, aceștia având ca alternativă parteneriatul civil. Singurele state membre care nu asigură nici un fel de protecție juridică cuplurilor ce trăiesc în uniuni consensuale sunt **România**, Bulgaria, Letonia, Lituania, Polonia și Slovacia².

Atât Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (CEDO), cât și Curtea de Justiție a Uniunii Europene au dat decizii cu privire la obligația ca statele membre să asigure cadrul legal necesar protejării drepturilor și intereselor cuplurilor ce trăiesc în uniuni consensuale. De exemplu, în cauza *Vallianatos și alții* (cererile nr.29381/09 & 32684/09)³, Curtea subliniază faptul că statele dispun de numeroase instrumente pentru a proteja familia, căsătoria nefiind singura modalitate prin care se poate atinge acest obiectiv. De asemenea, trebuie să se țină cont, în virtutea articolului 8⁴ din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului*, de evoluția societății și de faptul că există mai multe moduri în care se poate duce o viață de cuplu și de familie. Îi revine statului datoria să asigure mijloacele necesare protejării tuturor formelor de organizare a vieții

¹ Sursa: Eurostat

http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Marriage_and_divorce_statistics/fr

²Sursa : https://europa.eu/youreurope/citizens/family/couple/registered-partners/index_fr.htm

³Case of Vallianatos and others v. Greece

[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22fulltext%22:\[%22Vallianatos%22\],%22documentcollectionid%22:\[%22GRANDCHAMBER%22.%22CHAMBER%22\],%22itemid%22:\[%22001-128294%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22fulltext%22:[%22Vallianatos%22],%22documentcollectionid%22:[%22GRANDCHAMBER%22.%22CHAMBER%22],%22itemid%22:[%22001-128294%22]})

⁴1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

private, acordând posibilitatea înscrierii lor într-un cadru juridic mai suplu decât cel furnizat de căsătorie.

În plus, în cauza *Schalk & Kopf contra Austriei* (cererea nr. 30141/04), Curtea a reiterat ideea conform căreia „noțiunea de familie nu se limitează la relațiile bazate pe căsătorii și poate include și alte legături de familie *de facto* în care părțile locuiesc împreună în afara căsătoriei”⁵.

b. La nivel național

În legislația română, parteneriatul civil nu este încă reglementat. Noul Cod Civil, prin Art. 277, interzice atât încheierea, cât și recunoașterea unor forme de uniune diferite de căsătorie, după cum urmează:

- (1) *Este interzisă căsătoria dintre persoane de același sex.*
- (2) *Căsătoriile dintre persoane de același sex încheiate sau contractate în străinătate, fie de cetățeni români, fie de cetățeni străini, nu sunt recunoscute în România.*
- (3) *Parteneriatele civile dintre persoane de sex opus sau de același sex încheiate sau contractate în străinătate, fie de cetățeni români, fie de cetățeni străini, nu sunt recunoscute în România.*

Așadar, în România legiuitorul condiționează recunoașterea unor drepturi subiective civile ce izvorăsc dintr-o relație de cuplu de instituția căsătoriei. Cu toate acestea, conform recensământului din 2011⁶, 745 534 de cetățeni români trăiesc în uniune consensuală, ceea ce reprezintă 16,6% din totalul persoanelor necăsătorite, cu vârste de 15 ani și peste. Și în țara noastră, în ultimii ani se constată aceleași modificări la nivelul societății: rata nupțialității a scăzut, de la 5,6 căsătorii la mia de locuitori înregistrate în 2015 față de 6,6 căsătorii la mia de locuitori în 2008⁷. De asemenea, vârsta medie la prima căsătorie urmează tendința ascendentă din ultimul deceniu, cu o creștere valorică de 2,2 puncte pentru bărbați, respectiv 2,3 puncte

⁵Case of Schalk and Kopf v. Austria,

<https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22fulltext%22:%5B%22schalk%20kopf%22%2C%22documentcollectionid%22:%5B%22GRANDCHAMBER%22%2C%22CHAMBER%22%2C%22itemid%22:%5B%22001-99605%22%5D%7D>

⁶Recensământul populației și locuințelor, Volumul I, *Populația pe sexe și stare civilă, după grupe de vârstă-categorii de localități*, 2011: <http://colectaredate.insse.ro/phc/aggregatedData.htm>

⁷ Institutul Național de Statistică, *Femeile și bărbații, Parteneriat de muncă și viață*, ediția 2016 ;

pentru femei în 2016 față de 2006. Altfel spus, dacă acum peste zece ani persoanele de sex masculin se căsătoreau, în medie, la vârsta de 28.6 ani, iar cele de sex feminin la 25.3 ani, în 2016 valorile sunt de 30,8, respectiv 27,6 ani.⁸ Aceste modificări sunt ușor explicabile prin prisma schimbărilor sociale, a condițiilor de trai, prin creșterea standardelor referitoare la nivelul calificărilor și a educației necesare obținerii unui loc de muncă⁹. Mai mult, valorile și aspirațiile generației actuale diferă de cele ale părinților, respectiv bunicilor lor, ceea ce presupune diferențe implicite la nivelul stilului de viață și al relațiilor interpersonale.

Scăderea ratei nupțialității și creșterea vârstei medii la prima căsătorie sunt rezultatul schimbării mentalității în rândul noii generații, manifestată inclusiv prin cultivarea unei neîncrederi în instituția căsătoriei și interiorizarea sentimentului de responsabilitate care o însoțește. Persoanele nu manifestă aceeași reticență în privința vieții de cuplu, fapt pentru care uniunile consensuale au început să înlocuiască căsătoriile, iar începutul unei vieți în comun nu mai este marcat de căsătorie, ci de coabitare.¹⁰

Și în România ultimilor ani procentul copiilor născuți în afara căsătoriei prezintă un trend ascendent. Dacă în 2007 rata nașterilor în afara mariajului era de 26.7%, în anul 2016 se observă o creștere de 4.6 puncte, până la 31.3%¹¹. Rezultă că pentru o parte importantă a cetățenilor români căsătoria nu reprezintă un element definitoriu în alegerea de a-și întemeia o familie. Alte valori stau la baza acestei decizii: dragostea, respectul, obținerea resurselor financiare necesare pentru creșterea copiilor¹² și pentru bunăstarea familiei, ajutorul între parteneri ș.a.m.d. De asemenea, nașterea unui copil nu mai atrage după sine încheierea unei căsătorii; și după apariția unui copil, cuplurile optează pentru menținerea uniunii consensuale întrucât relația lor familială nu este condiționată de căsătorie.

⁸ Institutul Național de Statistică:

<http://colectaredate.insse.ro/metadata/viewStatisticalResearch.htm?locale=ro&researchId=4300>

⁹ Institutul Național de Statistică, Femeile și bărbații, *Parteneriat de muncă și viață*, ediția 2016

¹⁰ Prioux, France; *Marriage, vie en couple et rupture d'union. Sous l'angle de la démographie*, Informations sociales, 2005, p.40.

¹¹ Sursa Eurostat:

<http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&pcode=tps00018&language=fr>

¹² Institutul Național de Statistică, *Tendințe Sociale 2017*:

http://www.insse.ro/cms/files/Publicatii_2017/05.Tendinte_sociale/Tendinte_sociale.pdf

Prin urmare, o familie nu ia naștere doar prin căsătorie, fapt subliniat și de Curtea Constituțională în *Decizia nr. 580 din 20 iunie 2016 asupra inițiativei legislative a cetățenilor intitulată „Lege de revizuire a Constituției României”*, la alin. 40:

„Noțiunea de viață de familie este complexă, cuprinzând inclusiv raporturile de familie de fapt, distinct de relațiile de familie rezultând din căsătorie.”

Conform unui sondaj¹³ din 2012, realizat de World Values Survey pe un eșantion de 1503 persoane, pentru 93.1 dintre intervievați, familia ocupă un loc important în viața lor, 7% dintre ei trăind în uniuni consensuale. Pentru generația X, „milenarii”, căsătoria și decizia de a deveni părinți nu mai sunt interdependente, ci evaluate în mod diferit. Un sondaj Pew Research din 2010 a constatat că 52% dintre intervievați (reprezentanți ai generației X), consideră că cel mai important lucru în viață este să fii un bun părinte, în timp ce doar pentru 30% dintre cei care au participat la cercetare căsătoria reprezintă cea mai importantă realizare.¹⁴ Prin urmare, nașterea și mariajul au valori diferite, nu sunt condiționate una de alta. Generația X nu consideră că soluția exclusivă pentru ca un copil să crească fericit este să locuiască cu ambii părinți, iar dezvoltarea acestui trend de multiplicare a cuplurilor necăsătorite care coabitează nu este percepută ca fiind dăunătoare societății¹⁵.

Aceste tendințe sunt direct proporționale cu evoluția societății, care acceptă o mai mare diversitate a relațiilor de cuplu, iar cadrul juridic trebuie să țină pasul cu situațiile recurente. Puterea legiuitorului de a stabili regulile de conduită necesare organizării sociale trebuie să fie guvernată de principii precum echitatea, respectarea drepturilor fundamentale ale omului, progresul social¹⁶. În virtutea principiului nediscriminării, statul român are obligația de a asigura protecție legală tuturor formelor de conviețuire familială, care se identifică la nivelul societății, fapt ce se înscrie în logica evoluției mentalităților și a normelor sociale. De altfel, România, ca stat membru al Uniunii Europene și parte a tratatelor și structurilor internaționale precum Organizația Națiunilor Unite, Consiliul Europei etc. împărtășește un set de valori construite în

¹³WVS Wave 6, *Romania 2012*, Metromedia Transilvania, rezultate disponibile aici:

<http://www.worldvaluessurvey.org/WVSDocumentationWV6.jsp>

¹⁴Pew Research Center, *For Millennials, Parenthood trumps marriage*, Social & Demographic Trends, March 2011, p.1

¹⁵*idem*, p.1

¹⁶ Popa, Nicolae; *Teoria general a dreptului*, Ediția a V-a, Editura C.H.Beck, București, 2014. p. 39

jurul principiului egalității și al nediscriminării, pe care s-a angajat să-l promoveze în toate domeniile vieții sociale. Totodată, aceste aspecte sunt cuprinse inclusiv în Constituția României, care menționează clar la art. 16, alin (1):

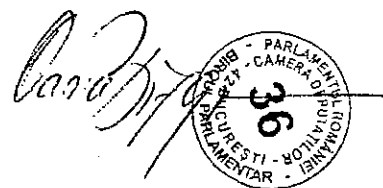
”Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

În concluzie, ținând cont de evoluțiile sociale cu privire la relațiile de cuplu și de familie, se impune o actualizare și o aliniere a legislației ce le privește, iar parteneriatul civil reprezintă un prim pas în acest sens. Această nouă reglementare are ca finalitate oferirea unei protecții juridice acelor cupluri care nu doresc să-și schimbe statutul civil, dar care sunt dispuse să-și oficializeze relația printr-o alternativă la căsătorie. Importanța acestui lucru rezidă în posibilitatea beneficierii de drepturi și îndeplinirea de obligații corelative, asemănătoare celor căsătorii. Partenerii dintr-o uniune consensuală trebuie să aibă același drept ca o persoană căsătorită la protecția bunurilor, la accesul la servicii medicale și reprezentare în caz de pierdere a capacității de a decide pentru sănătatea proprie, la abitație, la succesiune în caz de deces ș.a.m.d.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, propunem spre adoptare următoarea **Lege Privind Parteneriatul Civil.**

Inițiator,

Oana-Mioara Bîzgan-Gayral

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to be 'Oana-Mioara Bîzgan-Gayral'. To the right of the signature is a circular official stamp. The stamp contains the text 'ROMANIA - PARLAMENTUL ROMÂNIEI' around the top edge and 'CAMERA DEPUTAȚILOR' around the bottom edge. In the center of the stamp, there is a large number '36' and the text 'SECRETAR GENERAL'.

CONSILIUL ECONOMIC
înregistrat nr. 1566
Data 17.04.2018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE PRIVIND PARTENERIATUL CIVIL

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I: Dispoziții Generale

Art. 1: Obiectul legii

Prezenta lege reglementează parteneriatele civile ale persoanelor fizice, principiile, efectele și încheierea parteneriatelor civile, procedurile ce urmează să fie aplicate de către organele competente legate de încheierea și încetarea parteneriatelor civile, inclusiv legate de păstrarea unui registru al parteneriatelor de civile și al efectelor juridice ale parteneriatelor civile.

Art. 2: Parteneriatul civil

Un parteneriat civil este o relație de comuniune civilă între două persoane majore, manifestată printr-un acord încheiat în conformitate cu dispozițiile prezentei legi cu scopul de a-și organiza civil viața împreună.

Art. 3: Parteneriatul civil informal

(1) Un parteneriat civil informal este o relație de comuniune civilă între două persoane majore care nu au încheiat un parteneriat civil în fața unui organ competent, în cazul în care comuniunea durează de nu mai puțin de cinci ani și a îndeplinit pe toată durata sa condițiile prevăzute pentru valabilitatea unui parteneriat civil, cu excepția condiției de constatare de către un organ competent.

(2) Existența unui parteneriat informal civil poate fi demonstrată prin orice mijloace de probă și se constată de către instanța de judecată, cererea în acest sens fiind de competența judecătorilor.

(3) Partenerii pot formula o cerere comună de recunoaștere a existenței unui parteneriat civil informal, înțelegându-se în legătură cu efectele produse de parteneriatul civil informal până la constatarea acestuia.

Art. 4: Efectele parteneriatului civil informal

(1) Parteneriatul civil informal care îndeplinește cerințele menționate la Art. 3 alin. (1) al prezentei legi conduce la toate efectele prevăzute de prezenta lege pentru parteneriatul civil, cu excepția celor prevăzute la art. 38.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică decât pentru trecut persoanelor care se află deja într-un parteneriat civil sau sunt căsătorite cu o altă persoană.

Art. 5: Neutralitatea de gen a terminologiei

Expresiile utilizate în prezenta lege și care au semnificație de gen, indiferent dacă sunt folosite la sexul masculin sau feminin se referă și se aplică în mod egal atât la bărbați, cât și la femei.

Art. 6: Principii

(1) Parteneriatul civil se bazează pe principiile egalității, respectului reciproc al demnității, asistenței reciproce și aprecierii reciproce a partenerilor.

(2) Toate formele de violență între parteneri sunt interzise, iar prevenirea, sancționarea și suprimarea tuturor formelor de violență din cadrul parteneriatului civil sunt supuse reglementărilor existente cu privire la violența domestică.

(3) Toate formele de discriminare, directă sau indirectă, pe baza încheierii unui parteneriat civil, pe baza orientării sexuale a partenerilor sau a identității de gen a partenerilor sunt interzise.

CAPITOLUL II: Încheierea Parteneriatului Civil

Art. 7: Condiții de încheiere

(1) Pentru înregistrarea unui parteneriat civil, este necesar ca:

a) persoanele respective să-și fi exprimat acordul expres de voință pentru încheierea unui parteneriat civil;

b) parteneriatul civil să fie încheiat în fața unui registrator.

(2) Nerespectarea, în momentul încheierii parteneriatului civil, a oricăreia dintre cerințele menționate la alin. (1) atrage refuzul registratorului de a înregistra parteneriatul civil.

(3) Orice persoană care dovedește interes are dreptul de a solicita instanței să constate existența sau nulitatea unui parteneriat civil.

Art. 8: Cerințe de validitate

- (1) Parteneriatul civil nu poate fi încheiat de o persoană care nu are mai mult de optsprezece ani împliniți.
- (2) Parteneriatul civil nu poate fi încheiat de o persoană care nu este cetățean român, sau care este cetățean străin cu reședința în România de mai puțin de un an.

Art. 9: Interdicții față de persoane lipsite de discernământ

Parteneriatul civil nu poate fi încheiat de o persoană lipsită de discernământ.

Art. 10: Interdicții între rude

- (1) Parteneriatul civil nu poate fi încheiat între persoane care sunt rude de până la gradul al patrulea.
- (2) Prevederile alin. 1 se vor aplica și relațiilor care decurg din adopție.

Art. 11: Unicitatea parteneriatului

Parteneriatul civil nu poate fi încheiat de o persoană care este deja în parteneriat civil sau care este căsătorită.

Art. 12: Nulități

- (1) Parteneriatul civil încheiat cu încălcarea prevederilor articolelor 8-11 din prezenta lege este lovit de nulitate absolută, fiind aplicabile dispozițiile prezentei legi privind anularea parteneriatului civil.
- (2) Nulitatea parteneriatului civil nu afectează statutul și drepturile copiilor rezultați din parteneriatul civil.

Art. 13: Înregistrarea intenției de a încheia un parteneriat civil

- (1) Persoanele care doresc să încheie un parteneriat civil trebuie să-și manifeste intenția prin depunerea unei cereri în acest sens la primăria din localitatea în care doresc să încheie parteneriatul civil.
- (2) Persoanele care intenționează să încheie un parteneriat civil trebuie să anexeze cererii lor certificatele de naștere, documentele care le atestă identitatea și, după caz, documentele care atestă încetarea unui parteneriat civil anterior sau a căsătoriei.
- (3) Cererea va conține declarația persoanelor care doresc să încheie un parteneriat civil din care să rezulte că nu cunosc niciun motiv de natură legală care să împiedice încheierea parteneriatului civil și că îndeplinesc cerințele legale pentru încheierea acestuia.

Art. 14: Respectarea cerințelor pentru încheierea unui parteneriat civil

Registratorul verifică dacă au fost îndeplinite cerințele pentru încheierea unui parteneriat civil.

Art. 15: Procedura în cazul în care cerințele nu sunt îndeplinite

(1) În cazul în care registratorul stabilește că oricare dintre cerințele pentru încheierea unui parteneriat civil nu au fost îndeplinite, acesta informează verbal persoanele în cauză că nu poate înregistra parteneriatul civil și scrie o notă în acest sens în cererea lor.

(2) Persoanele care intenționează să încheie un parteneriat civil pot contesta refuzul de înregistrare a unui parteneriat civil, în termen de 30 de zile de la data notificării refuzului, la instanța de contencios administrativ competentă.

Art. 16: Alegerea numelui

Persoanele care intenționează să încheie parteneriatul civil vor preciza în cererea lor numele de familie ales, respectiv dacă aleg să preia numele de familie al celuilalt partener, dacă aleg să își păstreze propriul numele de familie sau dacă aleg ambele nume reunite.

Art. 17: Stabilirea zilei pentru încheierea unui parteneriat civil

(1) Registratorul, la sugestia persoanelor care intenționează să încheie un parteneriat civil, va stabili o dată pentru încheierea acestuia, într-o perioadă de maximum șapte zile de la data depunerii cererii.

(2) Încheierea parteneriatului civil se va putea face inclusiv la data depunerii cererii dacă persoanele care intenționează să încheie un parteneriat civil își exprimă în cerere voința în acest sens.

Art. 18: Retragera înregistrării intenției de a încheia un parteneriat civil

În cazul în care în ziua stabilită pentru încheierea unui parteneriat civil persoanele care au depus cererea nu se prezintă și nu justifică absența lor, respectiva cerere de a încheia un parteneriat civil se consideră retrasă.

Art. 19: Locul de încheiere

(1) Încheierea unui parteneriat civil se realizează într-o incintă oficială a primăriei sau în orice alt amplasament adecvat, în funcție de decizia registratorului asupra cererii părților de a realiza încheierea în alt amplasament.

(2) Pentru încheierea unui parteneriat civil în incinta oficială a primăriei nu se percepe taxă. Pentru încheierea unui parteneriat civil în alt amplasament se percepe o taxă specială stabilită prin hotărâre a consiliului local al unității administrativ teritoriale respective.

Art. 20: Persoanele prezente la încheierea unui parteneriat civil

(1) Parteneriatul civil se încheie în prezența celor două persoane care doresc să încheie parteneriatul civil și a registratorului.

(2) Orice persoană poate fi martor la încheierea unui parteneriat civil, cu acceptul partenerilor civili. Lipsa ori prezența martorilor nu afectează în niciun fel validitatea parteneriatului civil.

(3) La solicitarea celor două persoane care doresc să încheie parteneriatul civil, la încheierea parteneriatului civil poate fi prezent și un interpret autorizat în limba solicitată sau, după caz, un interpret autorizat al limbajului mimico-gestual sau al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces verbal de către registrator.

Art. 21: Procedura efectuată de către registrator la încheierea unui parteneriat civil

(1) În ziua și la data stabilită pentru încheierea unui parteneriat civil, registratorul va constata că ambele persoane care intenționează să încheie un parteneriat civil sunt prezente în persoană, și că nu există obstacole în calea încheierii parteneriatului civil.

(2) Registratorul va aduce la cunoștința persoanelor care intenționează să încheie un parteneriat civil, pe scurt, prevederile prezentei legi, drepturile și responsabilitățile acestora, și semnificația încheierii unui parteneriat civil.

Art. 22: Actul de încheiere a unui parteneriat civil

(1) Parteneriatul civil se încheie atunci când persoanele își exprimă consimțământul față de încheierea unui parteneriat civil.

(2) După exprimarea consimțământului lor de către partenerii civili, registratorul va anunța că între ei, rostindu-le numele, a fost încheiat un parteneriat civil.

(3) Partenerii civili și registratorul vor semna o declarație de consemnare acordului partenerilor de încheiere a parteneriatului civil.

(4) Registratorul va înregistra parteneriatul civil în registrul parteneriatelor civile, numit în continuare Registrul, și va elibera partenerilor civili un extras din Registrul.

(5) Registratorul trimite o notificare privind parteneriatul civil încheiat către serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor care îi are în evidență pe fiecare dintre parteneri. În caz de schimbare a numelui de familie, registratorul trimite și o notificare care va cuprinde noul nume de familie.

(6) Serviciul de evidență populației competent va coopera cu alte organe din state membre ale Uniunii Europene care păstrează înregistrările cetățenilor lor privind parteneriatele civile, în conformitate cu reglementările internaționale relevante.

CAPITOLUL III: Încetarea Parteneriatului Civil

Art. 23: Modalități de încetare

(1) Un parteneriat civil încetează prin moartea unuia dintre partenerii civili, prin declararea pe cale judecătorească a morții unuia dintre partenerii civili conform prevederilor legale, prin anularea, denunțarea sau încetarea de comun acord a parteneriatului civil.

(2) Dacă un partener civil este declarat mort pe cale judecătorească, parteneriatul civil încetează în ziua respectivă stabilită prin hotărârea definitivă a instanței ca zi de deces a partenerului civil dispărut.

Art. 24: Menținerea numelor de familie

În caz de încetare a parteneriatului civil, fiecare dintre foștii parteneri civili poate păstra numele de familie avut la momentul încetării parteneriatului civil, ori poate reveni la numele de familie anterior.

Art. 25: Dreptul la o acțiune în anularea unui parteneriat civil

- (1) Partenerii civili, precum și persoanele care dovedesc un interes au dreptul să inițieze o acțiune în anularea unui parteneriat civil, în conformitate cu articolele 8-11 din prezenta lege.
- (2) Un parteneriat civil încetează prin anulare la data pronunțării unei hotărâri judecătorești definitive de anulare.

Art. 26: Acțiunea moștenitorilor

Moștenitorii unui partener civil decedat care a introdus o acțiune în anularea parteneriatului civil pot continua procedura de anulare.

Art. 27: Denunțarea

- (1) Parteneriatul civil încetează prin denunțarea unilaterală de către oricare dintre parteneri.
- (2) Denunțarea unilaterală a parteneriatului civil se face prin declarație în acest sens semnată în fața unei persoane abilitate să certifice identitatea persoanei și data semnării, inclusiv în fața registratorului de la primăria unde a fost încheiat parteneriatul civil.
- (3) Denunțarea unilaterală a parteneriatului civil produce efecte de la data cea mai târzie dintre data comunicării ei în original către celălalt partener și data comunicării către primăria unde a fost încheiat parteneriatul civil. Comunicarea se poate face prin orice mijloace care atestă primirea ei de către destinatar. Refuzul primirii comunicării de către partenerul destinatar, ori comunicarea făcută la ultimul domiciliu cunoscut al partenerului destinatar însoțită de refuzul de primire a comunicării de la adresa respectivă, constituie îndeplinirea procedurii de comunicare. Ambii parteneri au datoria de a manifesta bună-credință în vederea comunicării declarației de denunțare a parteneriatului civil.
- (4) Dacă există copii minori rezultați din parteneriatul civil, partenerul emitent al declarației de denunțare unilaterală are obligația ca în 30 de zile de la data declarației să se adreseze instanței de judecată în vederea stabilirii împărțirii custodiei copiilor, dacă partenerii nu ajung la un acord.
- (5) În cazul denunțării unilaterale a parteneriatului civil, copiii rezultați din parteneriatul civil vor rămâne în custodia comună a partenerilor până la pronunțarea instanței asupra împărțirii custodiei.

Art. 28: Încetarea de comun acord

- (1) Parteneriatul civil încetează prin acordul comun al partenerilor civili.
- (2) Acordul comun de încetare a parteneriatului civil se face prin înscris semnat în fața unei persoane abilitate să certifice identitatea persoanei și data semnării, inclusiv în fața registratorului de la primăria unde a fost încheiat parteneriatul civil.

(3) Acordul comun de încetare a parteneriatului civil produce efecte de la data semnării sale.

(4) Acordul comun de încetare a parteneriatului civil va conține obligatoriu împărțirea custodiei copiilor minori rezultați din parteneriatul civil, împărțirea bunurilor comune din parteneriatul civil, și modul de soluționare a oricăror alte pretenții reciproce ale partenerilor și aspecte pe care doresc să le reglementeze. În cazul în care nu există copii minori rezultați din parteneriatul civil, bunuri comune, ori alte pretenții ale partenerilor, se va face mențiune despre acest fapt.

Art. 29: Instanța de judecată

(1) Oricare dintre parteneri se poate adresa judecătoriei de la domiciliul său ori al celuilalt partener în cazul încetării parteneriatului civil din orice cauză, pentru a cere ca aceasta să se pronunțe asupra împărțirii custodiei copiilor rezultați din parteneriat, a bunurilor comune ale partenerilor, precum și asupra oricăror pretenții pe care le are în legătură cu parteneriatul civil.

(2) Instanța de judecată se va pronunța obligatoriu cu privire la împărțirea custodiei copiilor rezultați din parteneriatul civil, precum și asupra împărțirii bunurilor comune ale partenerilor, în toate cazurile în care partenerii nu se înțeleg asupra acestor aspecte.

Art. 30: Completarea cu prevederile Codului Civil

În toate cazurile, prevederile prezentei legi se completează corespunzător cu cele ale legii nr. 287/2009 privind Codul Civil, cu modificările și completările ulterioare. În măsura în care nu se menționează diferit în prezenta lege, se vor aplica dispozițiile corespunzătoare care reglementează relațiile patrimoniale și de familie rezultate din căsătorie, inclusiv cele de procedură civilă.

CAPITOLUL IV: Registrul Parteneriatelor Civile

Art. 31: Ținerea Registrului Parteneriatelor Civile

(1) Registrul parteneriatelor civile, denumit în continuare Registrul, se păstrează în formă fizică la nivel local, și sub formă de o singură bază de date electronică centralizată națională cu privire la toate parteneriatele civile încheiate.

(2) Prevederile legale privind protecția datelor cu caracter personal se aplică corespunzător prelucrării acestor date.

(3) Modul de organizare a Registrului în formă electronică se stabilește prin ordin de către Ministrul Afacerilor Interne.

Art. 32: Competența de a ține Registrul

(1) Registrul este păstrat de către serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor din cadrul primăriilor.

(2) Registrul este operat în mod direct de funcționarii registratori.

Art. 33: Conținutul Registrului

(1) În registru se înregistrează pentru înregistrarea de bază:

a) date despre partenerii civili: numele și prenumele, sexul, ziua, luna, anul și locul naștere, codul numeric personal (sau echivalent din țara de cetățenie), cetățenia, ziua, luna, anul și locul încheierii parteneriatului civil și declarația privind numele convenit la încheierea parteneriatului civil;

b) numele și prenumele părinților partenerilor civili, și numele și prenumele registratorului;

c) numele și prenumele interpretului în cazul în care a fost necesară prezența interpretului în timpul încheierii parteneriatului civil;

(2) În registru se înregistrează ca înregistrări ulterioare și note:

a) încetarea parteneriatului civil după moartea unuia dintre parteneri, hotărârea judecătorească de declarare a morții unuia dintre parteneri, anularea, denunțarea unilaterală a parteneriatului civil, acordul comun de încetare a parteneriatului civil;

b) schimbarea numelor de familie și a prenumelor partenerilor civili;

c) corectarea ulterioară a erorilor.

Art. 34: Corectarea erorilor în Registru

(1) Registratorul poate corecta o eroare observată înainte de efectuarea înscrierii în Registru.

(2) După încheierea înregistrării în Registru, registratorul poate efectua corecții numai în baza unei decizii a primarului unității administrativ teritoriale respective, bazat pe documente justificative.

Art. 35: Emiterea de documente din Registru

(1) Extrasele cu privire la faptele înregistrate în Registru, precum și certificatele din registru, sunt documente administrative și au o valabilitate de 12 luni de la emitere.

(2) În cazul tranzacțiilor care modifică sau stabilesc drepturi reale, extrasele și certificatele din Registru au o valabilitate de 30 de zile de la emitere.

(3) Forma documentelor eliberate din Registru se stabilește prin ordin de către Ministrul Afacerilor Interne.

(4) Extrasul din Registru trebuie să conțină datele înregistrate în Registru până la data emiterii extrasului.

(5) Certificatul de registru conține cele mai recente date valide înregistrate în Registru până la eliberarea certificatului, cu privire la secțiunile de Registru solicitate în cererea de extras.

(6) Extrasele și certificatele din Registru se eliberează de către registratorul care a primit cererea în acest sens, indiferent de localitatea înregistrării în Registru a datelor respective.

(7) Extrasele și certificatele din Registru se eliberează la cererea persoanelor care dovedesc interes legitim în vederea obținerii informațiilor din Registru.

(8) Cererile pentru extrasul și certificatul din Registru sunt scutite de taxă.

CAPITOLUL V: Realizarea efectelor juridice ale parteneriatului civil

Art. 36: Drepturi și obligații generale

- (1) Partenerii civili decid în comun acord asupra tuturor problemelor de importanță pentru viața lor împreună.
- (2) Partenerii civili au dreptul la protecția vieții private și a vieții de cuplu.
- (3) Partenerii civili au obligația de a-și acorda asistență reciprocă, și îngrijire și asistență în caz de boală.
- (4) Partenerii civili au aceleași drepturi procedurale și statut în toate instanțele și procedurile administrative precum cuplurile căsătorite.

CAPITOLUL VI: Drepturile personale ale partenerilor civili

Art. 37: Alegerea numelui

La încheierea unui parteneriat civil, persoanele care intenționează să încheie un parteneriat civil pot alege ca:

1. fiecare își va păstra propriul nume de familie;
2. ambii vor lua unul dintre numele lor de familie ca numele lor comun;
3. ambii vor lua ambele nume de familie în comun și vor decide care va fi ordinea lor de înscriere;
4. fiecare dintre ei va lua numele de familie al partenerului lor civil alături de propriul nume de familie și vor decide care va fi ordinea lor de înscriere.

Art. 38: Obligația de întreținere în cadrul unui parteneriat civil

- (1) Este dreptul și datoria comună și reciprocă a partenerilor civili de a se întreține reciproc și a suporta cheltuielile conviețuirii comune, precum și, în condiții prevăzute de prezenta lege, cheltuielile conviețuirii copiilor cărora unul dintre parteneri le este părinte, precum și a celor cărora unul dintre parteneri le este tutore.

CAPITOLUL VII: Aspecte privitoare la copii

Art. 39: Exercițarea responsabilităților părintești de către un partener civil

- (1) Un partener civil care este părintele unui copil are dreptul de a-și exercita responsabilitățile părintești față de copil.
- (2) Ambii părinți prin comun acord sau un părinte care exercită independent tutela față de un copil poate încredința temporar exercițarea responsabilităților părintești, parțial sau în întregime, partenerului civil.

(3) În cazul în care responsabilitățile părintești față de un copil menționate la alin. (2) sunt încredințate pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, declarația părintelui trebuie să fie certificată de către un notar public.

(4) Partenerul civil care are dreptul de a-și exercita responsabilitățile părintești față de copil este obligat să le exercite în conformitate cu prevederile legislației care reglementează familia și exercitarea responsabilităților părintești.

Art. 40: Luarea deciziilor în legătură cu copiii

(1) În cazul în care un părinte exercită în mod independent responsabilitățile părintești în totalitate față de un copil, și partenerul civil exercită responsabilități comune ale părinților, în conformitate cu Art. 40 din prezenta lege, ei vor lua numai de comun acord decizii importante pentru copil.

(2) În cazuri urgente, în cazul în care există o amenințare de pericol imediat pentru copil, partenerul civil are dreptul de a lua decizii urgente privind luarea măsurilor necesare pentru bunăstarea copilului, și informează imediat părintele despre acest lucru.

(3) Deciziile de zi cu zi referitoare la copil pot fi luate de partenerul civil, cu consimțământul părintelui copilului.

Art. 41: Menținerea relațiilor personale după încetarea unui parteneriat civil

(1) Dacă un copil minor locuia în comunitatea de familie a partenerilor civil, fostul partener civil care nu este părintele copilului poate depune o cerere la instanță pentru a-și menține contactul cu copilul.

(2) Atât copilul, cât și partenerul civil, au dreptul să mențină o relație personală dacă partenerul a trăit o perioadă lungă de timp cu copilul și a avut grijă de copil în acea perioadă, sau a dezvoltat o relație emoțională cu el.

(3) Instanța judecătorească pronunță o hotărâre cu privire la aceste aspecte ținând seama de interesul superior al copilului și aplicând prevederile legislației care reglementează relațiile de familie și relațiile dintre copii și alte persoane.

Art. 42: Alte aspecte privitoare la copii

(1) Partenerii civili sunt prezumați a fi părinții copilului născut în timpul parteneriatului civil.

(2) Prevederile legii nr. 287/2009 privind Codul Civil, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la exercitarea responsabilităților părintești, relațiile personale cu copilul, responsabilitățile părintești în caz de deces al părintelui și alte aspecte similare, în măsura în care nu sunt tratate expres de prezenta lege, sunt aplicabile și copiilor rezultați din parteneriatul civil.

Art. 43: Partenerul tutore

Tutela parteneră, în conformitate cu normele stabilite prin prezenta lege, este o formă de îngrijire a copilului minor care poate fi asigurată de o persoană după moartea partenerului său civil care a fost părintele copilului, sau, în mod excepțional, în timpul vieții partenerului civil care este

părintele copilului în cazul în care celălalt părinte nu este cunoscut sau a fost decăzut din responsabilitățile părintești pentru abuzuri asupra copilului.

Art. 44: Cerințe pentru exercitarea tutelei partener

(1) În cazul decesului partenerului civil care este părintele unui copil minor, care la timpul acestei morți a trăit în comunitatea de cuplu a partenerilor civil, partenerul supraviețuitor poate solicita instanței competente să-l numească tutorele-partener al copilului minor, cu condiția ca celălalt părinte să nu fie cunoscut, să fi fost declarat mort ori să fie decăzut din drepturile părintești din cauza abuzului asupra copilului.

(2) Ca excepție de la alin. (1), dacă celălalt părinte al copilului nu este cunoscut sau a fost decăzut din drepturile părintești din cauza abuzului față asupra copilului, și pentru a proteja interesele și bunăstarea copilului, partenerii civil pot depune o cerere la instanța de judecată pentru a desemna celălalt partener civil, care nu este părintele copilului, ca tutore-partener.

(3) Instanța de judecată desemnează partenerul civil menționat la alin. (1) și (2) să fie tutorele-partener al copilului minor dacă acest lucru este în interesul superior al copilului.

Art. 45: Condiții și procedură

(1) Persoana care nu îndeplinește condițiile legale de numire în calitate de tutore nu poate fi tutore-partener al unui copil minor.

(2) Tutorele-partener al unui copil este numit de judecătoria competentă pentru locul de reședință al copilului.

(3) În cursul procedurii, instanța solicită avizul experților din domeniul protecției sociale.

(4) Serviciul local de asistență socială este obligat să obțină acordul copilului care este capabil de înțelegerea sensului tutelei partenere, și să ia în considerare dorințele copilului în ceea ce privește alegerea tutorelui, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar bunăstării copilului.

(6) Instanța pronunță decizia în interesele copilului, în termen de 90 de zile de la data depunerii cererii.

Art. 46: Drepturile și obligațiile unui tutore partener

(1) În conformitate cu hotărârea judecătorească privind tutela parteneră, tutorele-partener al copilului își asumă responsabilitățile părintești și toate drepturile și obligațiile care derivă din ele.

(2) O notă privind tutela parteneră se consemnează pe certificatul de naștere al copilului.

Art. 47: Efectele tutelei partenere

Cu temelia de tutelă între partenerul-tutore al unui copil, pe de o parte, și copiii și descendenții copilului, pe de altă parte, drepturile și obligațiile permanente care există în temeiul legii între părinți și copii și descendenții acestora vor fi stabilite.

Art. 48: Încetarea tutelei partenere

(1) Instanța competentă va lua o decizie de încetare a tutelei partenere:

1. la cererea serviciului de asistență socială, dacă constată că acest lucru este în interesul copilului minor;
2. la cererea de a constata conveția în acest sens a tutorelui-partener și a copilului. Instanța o va încuviința numai dacă acest lucru este în interesul copilului;
3. la cererea tutorelui-partener sau a copilului;
4. la cererea părintelui pe care o instanță l-a repus în drepturile părintești.

CAPITOLUL VIII: Patrimoniul partenerilor civil

Art. 49: Bunurile partenerilor civil

- (1) În parteneriatul civil operează de drept principiul separației de bunuri între parteneri.
- (2) Partenerii civil pot opta și pentru instituirea comunității de bunuri pe perioada parteneriatului civil, ori pentru un regim mixt al proprietății asupra bunurilor dobândite în timpul parteneriatului civil. Opțiunea se înregistrează în Registrul Parteneriatelor Civile.
- (3) Efectele separației de bunuri între parteneri, precum și cele ale comunității de bunuri sunt cele prevăzute în legea nr. 287/2009 privind Codul Civil cu modificările și completările ulterioare.
- (4) Opțiunea comunității de bunuri pe perioada parteneriatului civil se poate manifesta o singură dată și înaintea înregistrării parteneriatului civil, și se menționează în Registrul Parteneriatelor Civile.

Art. 50: Bunuri comune

- (1) În cazul în care au optat pentru regimul comunității de bunuri, constituie bunuri comune și sunt în proprietatea comună a partenerilor toate bunurile pe care partenerii civili le dobândesc prin munca lor în timpul parteneriatului civil, precum și cele care provin din uzul acestor bunuri.
- (2) Partenerii civili vor fi coproprietari în părți egale asupra bunurilor comune din parteneriat, dacă nu au convenit altfel.
- (3) Câștigurile din drepturile de autor și din drepturile conexe dobândite în timpul parteneriatului civil, cele din jocuri de noroc, precum și veniturile din muncă și asigurări sociale ori asimilate acestora sunt considerate a fi proprietate comună a partenerilor dacă ele erau scadente în timpul parteneriatului.

Art. 51: Bunuri proprii

- (1) Bunurile pe care le deține un partener civil în momentul încheierii parteneriatului civil constituie în orice caz bunurile sale proprii.
- (2) În cazul în care nu s-a optat pentru regimul comunității de bunuri, toate bunurile pe care un partener civil le-a dobândit în nume propriu în timpul parteneriatului civil constituie bunurile sale proprii.

(3) Bunurile pe care un partener civil le-a dobândit în timpul parteneriatului civil pe un temei juridic diferit de cele prevăzute la Art. 51 din prezenta lege se consideră, de asemenea, bunurile sale proprii.

(4) Lucrarea științifică constituie bun propriu al partenerului civil care a creat-o.

(5) Bunurile proprii sunt în proprietatea exclusivă a partenerului civil care le-a dobândit.

Art. 52: Acordul privind bunurile

(1) Partenerii civili pot să-și reglementeze un regim mixt al bunurilor printr-un acord privind bunurile dobândite în timpul parteneriatului civil.

(2) Acordul privind bunurile dobândite în timpul parteneriatului civil trebuie să fie în scris și autentificat de un notar public.

(3) Nu este permis să se prevadă în acordul privind bunurile dobândite în timpul parteneriatului civil că o lege străină se aplică bunurilor partenerilor civili.

(4) Acordul privind bunurile dobândite în timpul parteneriatului civil produce efecte de la data autentificării sale de către notarul public. Acordul privind bunurile dobândite în timpul parteneriatului civil poate fi încheiat înaintea sau oricând în timpul parteneriatului civil, dar nu produce efecte decât după înregistrarea parteneriatului civil.

(5) Acordul privind bunurile dobândite în timpul parteneriatului civil se depune în original la Registrul unde s-a înregistrat parteneriatul civil.

Art. 53: Completarea cu prevederile Codului Civil

Prevederile prezentei legi cu privire la bunurile partenerilor se completează cu cele ale legii nr. 287/2009 privind Codul Civil cu modificările și completările ulterioare.

Art. 54: Dreptul la moștenire

(1) Prevederile legii nr. 287/2009 privind Codul Civil, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la dreptul de moștenire al soțului supraviețuitor se aplică întocmai și partenerului supraviețuitor, partenerul civil beneficiind de aceste drepturi în cazul decesului partenerului său în timpul parteneriatului civil.

(2) Prevederile legii nr. 287/2009 privind Codul Civil, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la dreptul de moștenire al copiilor se aplică întocmai și copiilor al cărui părinte era partenerul defunct sau față de care acel partener își exercita o tutelă-parteneră.

CAPITOLUL IX: Egalitatea de tratament

Art. 55: Garantarea interzicerii unui tratament fiscal mai puțin favorabil

(1) Parteneriatul civil acordă partenerilor, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră sunt exercitate de parteneri, aceleași drepturi și obligații de natură fiscală acordate de legea civilă prin căsătorie. Prin efectul prezentei legi, orice drepturi, obligații ori principii prescrise de norme legislative în legătură cu impozite, taxe și fiscalitate, aplicabile

soților și copiilor acestora, sunt aplicabile și partenerilor civili, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră sunt exercitate de parteneri.

(2) Sunt interzise orice tratamente față de parteneriatul civil mai puțin favorabile decât cele prevăzute pentru căsătorie, în ceea ce privește drepturile, obligațiile sau principiile legate de impozitare, taxe și fiscalitate.

(3) Toate reglementările privind impozitarea și alte drepturi ori obligații fiscale se emit sau, după caz, se interpretează ținându-se cont de garanția menționată la alin. (2).

Art. 56: Statutul parteneriatului civil în sistemul de asigurări sociale

(1) Parteneriatul civil acordă partenerilor, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră sunt exercitate de parteneri, aceleași drepturi și obligații de natura asigurărilor sociale acordate de legea civilă prin căsătorie. Prin efectul prezentei legi, orice drepturi, obligații ori principii prescrise de norme legislative în legătură cu asigurările sociale aplicabile soților și copiilor acestora sunt aplicabile și partenerilor civili, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră este exercitată de parteneri.

(2) Sunt interzise orice tratamente mai puțin favorabile față de parteneriatul civil decât cele prevăzute pentru căsătorie în ceea ce privește drepturile, obligațiile sau principiile legate de asigurări sociale. Tratamentul nefavorabil de orice natură în ceea ce privește asigurările sociale cauzat de statutul de partener civil constituie o formă de discriminare.

(3) Toate reglementările privind impozitarea și alte drepturi ori obligații legate de asigurări sociale se emit sau, după caz, se interpretează ținându-se cont de garanția menționată la alin. (2).

Art. 57: Statutul parteneriatului civil în sistemul de asistență socială

(1) Parteneriatul civil acordă partenerilor, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră sunt exercitate de parteneri, aceleași drepturi și obligații de asistență socială acordate de legea civilă prin căsătorie. Prin efectul prezentei legi, orice drepturi, obligații ori principii prescrise de norme legislative în legătură cu asistența socială aplicabile soților și copiilor acestora, sunt aplicabile și partenerilor civili, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră sunt exercitate de parteneri.

(2) Sunt interzise orice tratamente mai puțin favorabile față de parteneriatul civil decât cele prevăzute pentru căsătorie în ceea ce privește drepturile, obligațiile sau principiile legate de asistență socială. Tratamentul nefavorabil de orice natură în ceea ce privește asistența socială cauzat de statutul de partener civil constituie o formă de discriminare.

(3) Toate reglementările privind impozitarea și alte drepturi ori obligații de asistență socială se emit sau, după caz, se interpretează ținându-se cont de garanția menționată la alin. (2).

Art. 58: Statutul parteneriatului civil în sistemul de sănătate

(1) Parteneriatul civil acordă partenerilor, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră sunt exercitate de parteneri, aceleași drepturi și obligații privind sănătatea acordate de legea civilă prin căsătorie. Prin efectul prezentei legi, orice drepturi, obligații ori

principii prescrise de norme legislative în legătură cu sănătatea aplicabile soților și copiilor acestora sunt aplicabile și partenerilor civili, precum și copiilor față de care tutela părintească sau tutela parteneră sunt exercitate de parteneri.

(2) Sunt interzise orice tratamente mai puțin favorabile față de parteneriatul civil decât cele prevăzute pentru căsătorie, în ceea ce privește drepturile, obligațiile sau principiile legate de sănătate. Tratatamentul nefavorabil de orice natură în ceea ce privește sănătatea cauzat de statutul de partener civil constituie o formă de discriminare.

(3) Toate reglementările privind impozitarea și alte drepturi ori obligații privind sănătatea se emit sau, după caz, se interpretează ținându-se cont de garanția menționată la alin. (2).

Art. 59: Statutul parteneriatului civil în legătură cu relații de muncă și de ocupare a forței de muncă

(1) Parteneriatul civil acordă partenerilor aceleași drepturi și obligații privind încadrarea în muncă, condițiile de muncă și participarea pe piața muncii acordate de legea civilă prin căsătorie. Prin efectul prezentei legi, orice drepturi, obligații ori principii prescrise de norme legislative în legătură cu încadrarea în muncă, condițiile de muncă și participarea pe piața muncii aplicabile soților sunt aplicabile și partenerilor civili.

(2) Sunt interzise orice tratamente mai puțin favorabile față de parteneriatul civil decât cele prevăzute pentru căsătorie, în ceea ce privește drepturile, obligațiile sau principiile legate de muncă. Tratatamentul nefavorabil de orice natură în ceea ce privește încadrarea în muncă, condițiile de muncă și participarea pe piața muncii cauzat de statutul de partener civil constituie o formă de discriminare.

(3) Toate reglementările privind impozitarea și alte drepturi ori obligații privind încadrarea în muncă, condițiile de muncă și participarea pe piața muncii se emit sau, după caz, se interpretează ținându-se cont de garanția menționată la alin. (2).

Art. 60: Accesul la serviciile publice sau private

Sunt interzise orice tratamente mai puțin favorabile față de parteneriatul civil decât cele prevăzute pentru căsătorie în ceea ce privește drepturile, obligațiile sau principiile legate de servicii publice sau private. Tratatamentul nefavorabil de orice natură în ceea ce privește serviciile publice sau private cauzat de statutul de partener civil constituie o formă de discriminare.

Art. 61: Contracte de închiriere

(1) Contractele de închiriere pentru un imobil se încheie cu unul dintre parteneri sau în mod excepțional cu ambii parteneri civili.

(2) Locatorul nu poate să înceteze un contract de închiriere din cauza faptului că locuința este folosită și de partenerul civil care nu este menționat în contractul de închiriere.

(3) În cazul decesului locatarului sau în cazul în care locatarul părăsește imobilul, drepturile și obligațiile locatarului din contractul de închiriere vor putea trece prin efectul legii la partenerul său civil, dacă acesta își manifestă voința în acest sens.

CAPITOLUL X: Statutul drepturilor cetățenești în parteneriatului civil

Art. 62: Libera circulație în Uniunea Europeană

(1) Pentru a garanta libertatea fundamentală de circulație, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona privind funcționarea Uniunii Europene, un parteneriat civil sau o căsătorie între persoane de același sex care sunt cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, încheiate și înregistrate în conformitate cu reglementările statului membru în care relația a fost înregistrată se vor bucura de aceleași drepturi și privilegii din sfera garanției libertății fundamentale de mișcare în cadrul Uniunii Europene precum parteneriatele civile și căsătoriile încheiate și înregistrate în România.

(2) În exercitarea libertății fundamentale de circulație în cadrul Uniunii Europene, un parteneriat civil încheiat între cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului act este egal cu o relație de căsătorie.

Art. 63: Obținerea cetățeniei române

O persoană care se află într-un parteneriat civil cu un cetățean român poate dobândi cetățenia română în aceleași condiții precum o persoană căsătorită cu un cetățean român.

Art. 64: Drepturile și obligațiile partenerilor civil în timpul executării pedepselor privative de libertate

Partenerii civili sunt considerați membri ai familiei și au aceleași drepturi precum cuplurile căsătorite în realizarea drepturilor și obligațiilor prevăzute actele normative ce reglementează executarea pedepselor privative de libertate.

Art. 65: Garantarea identității de tratament față de cuplurile căsătorite în drepturile cetățenești

(1) Statutul juridic al partenerilor civili în ceea ce privește dobândirea cetățeniei, libertatea circulației și rezidența, precum și protecția internațională a cetățenilor trebuie aplicate astfel încât să se garanteze un tratament egal partenerilor civili față de cel al soților, în ceea ce privește obligațiile și drepturile civile și exercitarea lor.

(2) Orice normă legislativă privind statutul juridic al partenerilor civili în ceea ce privește dobândirea cetățeniei, libertatea circulației și rezidența, precum și protecția internațională a cetățenilor se interpretează în conformitate cu garanția menționată la alin. (1).

CAPITOLUL XI: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 66: Stabilirea organizării Registrului

Ministrul Afacerilor Interne va stabili prin ordin, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, forma documentelor eliberate din Registrul Parteneriatelor Civile și modul de organizare și păstrare a Registrului.

Art. 67: Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- a) art. 277 din legea 287/2009 privind Codul Civil, republicată în temeiul art. 218 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cu modificările ulterioare;
- b) orice alte prevederi contrare cuprinse în orice alte acte normative.

Art. 68: Intrarea în vigoare

Prezentul act intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților,

**LIVIU-NICOLAE
DRAGNEA**

Președintele Senatului,

**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**